

ח'י אלול- א מח"ייה!

*יום סגולה וברכה בו נהגו חסידים מדורי דורות להתוועד ולאמר לח"ים.

*יום של ח"ים- בו ירדו לעולם 2 המאורות הגדולים שהאירו והפיחו ח"ים חדשים בעם ישראל- וגילו את הכח הטמון בנשמה של כל יהודי ויהודי.

*יום של ח"יות- ח"י אלול הוא הנשמה של חודש אלול, הוא נותן לנו כח מיוחד להחיות את השנה החדשה- בחודש אלול אנו עושים חשבון נפש לקראת השנה החדשה אך שנים-עשר הימים האחרונים של חודש אלול מוקדשים במיוחד לצורך תיקון שנים עשר החודשים שחלפו, יום לחודש. כך, מח"י אלול ואילך, בכל יום מקדישים זמן כדי להזכר במאורעות חודש אחד בשנה (ח"י אלול=חודש תשרי, י"ט- חודש מרחשון וכן הלאה).

ח"י אלול הוא היום שנותן ח"יות באלול (אדמו"ר הרי"ף)

ח"י אלול- להחיות את הזמן

"אודות הימים שמ-ח"י אלול עד ראש השנה, אמר כ"ק מו"ח אדמו"ר שהם י"ב ימים של חשבון הנפש על השנה החולפת, יום לחודש יום לחודש."

ועיקר חשבון הנפש בי"ב הימים מח"י אלול עד ר"ה, צריך להיות בנוגע לפנימיות התורה...לא רק בנוגע ללימוד בלבד, אלא גם בנוגע להנהגה על פי חסידות, ד"גדול תלמוד המביא לידי מעשה" וזה יאיר את חשבון הנפש גם בכל עניינו. והרי החשבון מביא את הקבלה טובה על להבא - שיהי' "פוצו מעינותיך חוצה", ב"חוצה" שלו, וגם בחוצה ממש, שע"ז אתי מר, מלכא משיחא, במהרה בימינו."

(שיחת ש"פ תבוא, ח"י אלול, ה'תשט"ז)

לאהוב את הנשמה

כאשר שאלו גאוני ויטבסק- 'המתנגדים'- את אדמו"ר הזקן מה הוא קיבל במעזריטש ענה להם כי שם למד מהו הקדוש ברוך הוא ומהו יהודי.

עד כמה גדולה חשיבותו של יהודי בעיני הקדוש ברוך הוא ומהו יוקרו של הבורא אצל בני ישראל.

אמנם תמיד היתה אהבת ישראל אבל היא נוצרה בגלל חשיבותה של התורה. אהבו יהודי בגלל ידיעתו בתורה. החסידות חידשה אהבת ישראל- לאהוב יהודי מפני שהוא יהודי.

כשבחר ה' בשעת מתן תורה בעם ישראל היתה הבחירה מצד עצמם בגלל עצם מהותם ונשמתם וכך צריכה גם להיראות אהבת ישראל- אני אוהבת את חברתי לא בגלל סיבה מסוימת אלא רק בגלל שיש לה נפש אלוקית שמחייה אותה חלק אלוקה ממעל ממש.

לכל מנעול ישנו מפתח משלו. אלא שלאומן יש מפתח כללי, שבו יכול הוא לפתוח את כל המנעולים. זהו ניגון.

הניגון שמנקה את הנשמה

הניגון 'קול דודי דופק' הוא אחד מעשרת הניגונים של אדמו"ר הזקן. אדמו"ר הרי"צ היה מצווה לנגן ניגון זה בזמני התוועדות. באחת ההזדמנויות אמר על הניגון: "הוא מנקה את הנשמה ומוריד ממנה את הסיריכא (= לכלוך) כשבתנועה האחרונה כבר ניתן להבחין בזה"

מילים: קול דודי דופק, פתחי-לי אחתי רעיתי יונתי תמתי (שיר השירים, פרק ה' פסוק ב')

סיפורה של הנשמה

מילים: "הנשמה יורדת לתוך הגוף, אך צועקת "ווי, ווי", ירידה זו צורך עליה עד שכל זה הוא כדאי".